

Jan 19:4-5 ⁴Pilát vyšel znovu ven a řekl jim: "Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm nenalézám žádnou vinu." ⁵Ježíš vyšel ven, měl na sobě trnový věnec a purpurový plášť. Pilát jim řekl: "Hle, člověk!"

DA – Touha věků 735.4 Boží Syn stál před lidmi v zesměšňujícím rouchu s trnovou korunou na hlavě. Na obnažených zádech byly vidět stopy po krutém bití, kdy z velkých otevřených ran stékala krev. Ježíšova zkrvavená tvář svědčila o vyčerpání a nesmírné bolesti. Nikdy však nebyla krásnější než v této chvíli. Výraz Spasitelovy tváře nepřátelé zničit nemohli. Vyzařovala z ní ušlechtilost, odevzdanost a laskavý soucit s krutými nepřáteli. Ježíš si nepočínal jako zbabělý slaboch, ale prokázal sílu a důstojnost trpělivosti. Druhý vězeň po Jeho boku byl pravým opakem. Každý rys Barabášovy tváře vypovídal o tom, že je zatvrzelý zločinec. Rozdíl mezi nimi nemohl nikomu uniknout. Někteří přihlížející se rozplakali. Při pohledu na Ježíše bylo jejich nitro plné soucitu. Dokonce i kněží a vládci byli přesvědčeni, že je vším, za co se vydává. (srv. TV 472.2)

DA – Touha věků 735.5 Ne všichni římsí vojáci, kteří obklopovali Krista, byli zatvrzelí. Někteří z nich v Jeho tváři upřímně hledali nějaký důkaz o tom, že je zločincem či nebezpečnou osobou.... Hleděli na božského Trpítele s pocity hluboké lítosti.... (srv. TV 472.3)

DA – Touha věků 736.1 Pilát žasl nad Spasitelovou trpělivostí a vytrvalostí. Nepochyboval o tom, že pohled na muže, který se tolik lišil od Barabáše, vzbudí v Židech soucit. Nerozuměl však fanatické nenávisti kněží namířené proti Ježíši, jenž jako Světlo světa osvětlil jejich temnotu a pomýlenost. Podnítili lid k bezmezné zuřivosti a kněží, vůdcové i lid znovu křičeli: "Ukřižuj ho! Ukřižuj ho!" Nakonec Pilátovi s jejich nesmyslnou krutostí došla veškerá trpělivost a zoufale zvolal: **Jan 19,6** „Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm vinu nenalézám.“ (srv. TV 472.4)

Jan 19:7-16 ⁷Židé mu odpověděli: "My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího." ⁸Když Pilát uslyšel toto slovo, ulekl se ještě více. ⁹Vešel znovu do vládního paláce a řekl Ježíšovi: "Odkud jsi?" Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. ¹⁰Pilát mu tedy řekl: "Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám pravomoc tě propustit, a že mám pravomoc tě ukřižovat?" ¹¹Ježíš [mu] odpověděl: "Neměl bys nade mnou žádnou pravomoc, kdyby ti to nebylo dáno shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší hřích."

¹²Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Židé však křičeli: "Propustíš-li ho, nejsi přítelem císaře; každý, kdo se vydává za krále, se protíví císaři!" ¹³Když Pilát uslyšel tato slova, vyvedl Ježíše ven a usedl na soudní stolicí na místě zvaném "Kamenná dlažba", hebrejsky "Gabbatha". ¹⁴Byl den přípravy před velikonoce, kolem poledne. I řekl Židům: "Hle, váš král." ¹⁵Oni zvolali: "Pryč, pryč s ním, ukřižuj ho!" Pilát jim řekl: "Vašeho krále mám ukřižovat?" Velekněží odpověděli: "Nemáme krále, jen císaře." ¹⁶Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován.

DA – Touha věků 737.6 Židovský národ se tak volbou pohanského panovníka zřekl teokracie. Boha jako svého krále zavrhl. Od této chvíle již Židé neměli žádného Vykupitele. Neměli krále, ale císaře. Tak daleko kněží a učitelé dovedli lid. Byli za to zodpovědní, stejně jako za všechny hrozné následky. Náboženští vůdcové byli příčinou hříchu národa i jeho zkázy. (srv. TV 473.7)

DA – Touha věků 738.1 Pilát pohlédl na Spasitele. Kristus si jako jediný ze všech přítomných zachoval klid a z Jeho tváře vyzařoval pokoj. Zdálo se, jako by se kolem Jeho hlavy rozlévalo tlumené světlo. Pilát si v nitru řekl: On je Bůh. (srv. TV 474.1)

DA – Touha věků 739.1 Při pohledu na ubitého Božího Beránka Židé volali: **Matouš 27,25** „Jeho krev na nás a na naše děti!“ Tento strašný výkřik vystoupil až k Božímu trůnu. Soud, který nad sebou vyřkli,

byl zapsán v nebi. Jejich prosba byla vyslyšena. Krev Božího Syna se stala trvalou kletbou pro jejich syny i vnuky. (srv. TV 474.6)

DA – Touha věků 739.2 Hrozivě se projevila i při zkáze Jeruzaléma. Děsivé následky tohoto zlořečenství se projevují na židovském národu po mnohá staletí až dodnes. Je jako větev odříznutá od vinného kmene, jako mrtvý, neplodný výhonek, který se sbírá a pálí. Po staletí jsou Židé ve všech zemích světa jako mrtví, mrtví v přestoupeních a hříších! (srv. TV 475.1)

DA – Touha věků 739.3 Toto zvolání se hrozivě naplní v den velkého soudu. Až Kristus opět přijde na tuto zem, neuvidí Jej lidé jako vězně obklopeného chátrou, ale jako nebeského Krále. Kristus přijde ve své slávě, ve slávě svého Otce a ve slávě svatých andělů. Na cestě Jej bude v nekonečné nádheře a slávě provázet desettisíckrát deset tisíc a tisíce tisíců andělů, krásných a vítězných, nadmíru nádherných Božích synů. Potom Kristus usedne na trůn své slávy a shromáždí se před Ním všechny národy. Tehdy Jej uvidí úplně všichni, i ti, kdo Jej probodli. Místo trnové koruny bude mít korunu slávy – korunu v koruně. Místo starého purpurového královského roucha bude mít na sobě zářivě bílý šat, tak bílý, **Marek 9,3** „*jak by jej žádný bělič na zemi nemohl vybělit.*“ Na plášti a na svém boku bude mít napsané jméno: **Zjevení 19,16** „*Král králů a Pán pánů.*“ Budou tam i ti, kdo se Mu posmívali a bili Ho. Kněží a přední mužové znovu uvidí výjevy ze soudní síně. Ukážou se jim všechny podrobnosti, jako by byly napsané ohnivým písmem. Volání těch, kdo kdysi křičeli: **Matouš 27,25** „*Krev jeho na nás a na naše děti!*“ bude vyslyšeno. Tehdy celý svět pozná a pochopí. Tehdy si ubozí a slabí smrtelníci uvědomí, proti komu a čemu bojovali. V děsivé úzkosti a hrůze budou volat na hory a skály: **Zjevení 6,16.17** „¹⁶...Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka! ¹⁷Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“ (srv. TV 475.2-3)